

Jūsų rankos sujungtos bendram gyvenimui
Jūsų širdys sujungtos vienai laimei kurti
Todėl visų dienų ir metų bėgyje,
Jūs saugokit viens kitą, kaip didžiausią turtą
Ir eikite per žemę tiesūs ir laimingi,
Neklupdami prieš audrą, nelinkdami prieš vėją,
Tegul takuos obels žiedai Jums sninga,
Tegul kelius Jums spinduliais nusėja...
Ir saugokite židinį bendros ugnies,
Kad vėjai svetimi neišblaškytų.
Mylėkite viens kitą iš širdies,
Ir gelbėkite, ir ginkite viens kitą.
Tiktai išėję į gyvenimo kelius,
Jūs neužmirškite šito krašto.
Kuriam užsiauginote sparnus,
Kuriam pažinot meilės raštą.
Ir neužmirškite jūs šitų žmonių
Kurie Jums laimės ir sėkmės linkėjo,
Kurie Jums širdį nešė dovanų
Ir į svajas įpynė Nemuno vėją.
Mes linkime mylėt tvirtai viens kitą,
Ir drąsiai žengti gyvenimo keliais,
Sukurti gražų ir saulėtą rytą,
Su meilės ir ramybės spinduliais.
Juk kartais būna ir takai nelygūs,
Ir apsiniaukęs rudenio dangus.
Ir kartais žodžiai, lyg erškėčiai dygūs,
Užtemdo tai, kas buvo taip brangu.
Bet kai tvirtai mylėsite viens kitą,
Ir gerbsite viens kito troškimus,
Tai laimė nekviesta ir neprašyta,
Kasdien pabels į Judviejų namus
Tegul gyvenimo jums neš gražiausią dainą,
Kaip paukščiai neša saulę ant sparnų.
O mes šiandien pasveikinti atėjom,
Ir atnešėme džiaugsmą dovanų.
Ir tegul niekad Jums netruks čia saulės,
Pačių skambiausių vyturio dainų.